

καὶ διὰ τῆς Ἑλλάδος μας τοὺς πόθους συγκινεῖσθε,
 κί' ὁ κύριος Σεῖφουλλάχ μᾶς ἀγαπᾷ ἐπίσης
 κί' ἐκφράζει ἵστας κυρίας μας μεγάλας διαχύσεις,
 κί' εὐθύς τὸν ἐρωτεύεται μιά κί' ἄλλη ποῦ τὸν βλέπει...
 μὰ κριμα ποῦ ὁ νόμος σας ποτὲ δὲν ἐπιτρέπει
 ὡς σύζυγον Ὀθωμανὸς ἀλλόπιστον νὰ πάρῃ,
 ποῦ δὲν φορῶ τὸν φερετζέ καὶ τὸ πλατὺ σαλβᾶρι.
 Ἀλλέως ὁ Σεῖφουλλάχ ποσῶς δὲν ἀμφιβάλω
 πῶς σύζυγον θὰ εὕρισκε κί' ἐκεῖνος δίχως ἄλλο
 ἀπὸ αὐτὰς ποῦ Γαλλικὰς μᾶς παίζουσι κωμωδίας,
 διὸ κυρίαὶ λέγονται τῆς ὑψηλῆς παιδείας,
 πολὺγλωσσον, πολὺφερνον κί' ὠρεῖαν σὺν τοῖς ἄλλοις,
 μὲ τίτλους καὶ περγαμηνὰς καταγωγῆς μεγάλης.
 Διότι τῶρα ἵστους καιροὺς αὐτῆς τῆς τρικυμίας
 ἀρχίζομεν νὰ κάμνωμεν συχνὰς ἐπιγαμίας
 μὲ Γραμματεῖς τῶν Πρεσβειῶν καθὼς καὶ μ' ἄλλους ξένους,
 πρὸς δόξαν καὶ διάσωσιν τοῦ ἀτυχοῦς μας γένους.
 Καὶ οὕτω πῶς, ἐφέντη μου, εἰς ὅλων τὸ γεινάτι
 σναφίγγομεν τὰς σχέσεις μας μὲ τόσα ξένα κράτη,
 κί' ἐκτὸς τοῦ ὅτι δίδομεν τιμὴν ἵστας θυγατέρας
 ποιῶμεν καὶ τὰς σχέσεις μας πολὺ ὀμαλωτέρας,
 καὶ κάμνομεν φιλέλληνας ἀσπόνδους πολεμίους
 κί' εἰς τόσα μας συμφέροντα πολὺ ἐπιζημίους.
 Τί κριμα κί' ὁ Σεῖφουλλάχ, αὐτὸ τὸ παλληκάρι,
 καμμιά ἴδική μας ἀπ' ἐδῶ νὰ μὴ ἴμορῃ νὰ πάρῃ.
 Ἄν τοῦτο τὸ ἐπέτρεπε ὁ κραταῖος Προφήτης,
 ἴμορῶσα γιὰ χατῆρι του νὰ γίνω καὶ μεσίτης
 καὶ θὰ τοῦ ἐπροξένενα, ἐφέντη μου, μιά νύφη
 ὡς εἶδος σαποννὶ χαλβᾶ, ὡς εἶδος καταίφι.
 Κί' ἐγὼ ἂν εἶχα θηλυκὸ, ἐφέντη μου, γιὰ γάμο,
 βεβαίως θὰ ἐσκόπενα προτάσεις νὰ τοῦ κάμω,
 ἂν καὶ δὲν ἔχω τὴν τιμὴν διὰ πολλὰς αἰτίας
 ν' ἀνήκω εἰς τὰ στρώματα τῆς ἀριστοκρατίας,
 καὶ οὔτε εἰς τὰς ὑψηλὰς αἰθούσας παριστάνω
 κί' οὐδὲ τιμὰς ὁμογενῶν ποτὲ ἴπολαμβάνω
 ἐν τούτοις, ἂν τὴν ἤθελε, μὲ ὅλη τὴν καρδιά μου
 ἀμέσως τοῦ τὴν ἐδίδα εἰς κοινωνίαν γάμου.
 Ὡ μπέη μου, σᾶς ἀγαπῶ μὲ τὴν ψυχὴ μου ὅλη,
 ἂν καὶ δὲν μᾶς ἀφίνετε νὰ πάρωμε τὴν Πόλι,
 καὶ ὅταν τῆς παντιέρας μας, ἐφέντη, παρ' ἐλπίδα
 ἵστο δῶμα τοῦ μεγάρου σας κοντὰ κοντὰ τῆς εἶδα,
 μ' ἐπήρανε τὰ δάκρυα καὶ ἄρχισα νὰ κλαίω
 καὶ ἀπὸ τὴν συγκίνησιν δὲν εἴξευρα τί λέω.
 Ὡ μπέη μου, ὦ Φεριδούν, διψῶ νὰ σᾶς φιλήσω,
 μὰ ἓνα μόνον δὲν ἴμορῶ καλά νὰ ἐννοήσω
 γιὰτί κί' ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν φιλότουρκος πολίτης,
 δὲν προσεκλήθην ἵστον χορὸν τῆς παρελθούσης τρίτης.
 Ναὶ μὲν δὲν εἶμαι ἄνθρωπος τῆς τάξεως τῆς πρώτης
 ἀλλ' ὅμως θὰ ἐμάθετε πῶς ἔγινα ἱππότης,
 καὶ τοὺς ἱππότητας τοῦ Σταυροῦ, μικροὺς τε καὶ μεγάλους,
 τοὺς προσκαλοῦν, ἐφέντη μου, ἵστων Πρεσβειῶν τοὺς μπά-
 [λους.

Καὶ νῦν γὰρ νὰ γενέθλια τοῦ κραταιοῦ Σουλτάνου
 δεχθῆτε τὰς θερμὰς εὐχὰς κί' ἐνὸς γελοίου νάνου,
 κί' εἰπέτε τον παρακαλῶ ἢ σεβαστὴ του Πύλη
 τοῦ Μειζιτιῆ παράσημον καὶ εἰς ἐμὲ νὰ στείλῃ.
 Οὐχ ἦτιον, ἂν καὶ ἀγαπῶ τὰ μουντσονά σας τόσο,
 δὲν ξέρω πῶς μοῦ ἔρχεται νὰ σᾶς ἐμβαλαρώσω.
 Λοιπὸν ὀρίστε μερικαῖς γιὰ νὰ γενοῦμε φίλοι,
 καὶ ἀσπασμοὺς εἰς τοῦ κομποῦ Σεῖφουλλάχ τὰ χεῖλη.

Ὁ Φάουστ ὁ γνωστός
 καὶ τόσον θαυμαστός.

Φάουστ, λαμπρὰ μετάφρασις ὑπὸ Προβελεγγίου,
 ἀριστοτέχνου ποιητοῦ κί' ἐπιφανοῦς λογίου,
 μετὰ εἰκόνων θαυμαστῶν ζωγράφου Γερμανοῦ,
 μὲ Μαργαρίτας καὶ χρυσοῦς ἀγγέλους τοῦρανοῦ.
 Ἐξετυπώθη κατ' αὐτὰς τὸ πρῶτον τεύχος ἤδη
 καὶ μένει χάσκων πρὸ αὐτοῦ ἐκεῖνος ποῦ τὸ ἴδῃ.
 Αὐτὸ δὲ τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ τέλειον βιβλίον
 θὰ τὸ εὕρητε εἰς τοῦ Μπέκ τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Ἰστοῦ Μάιφαρτ πηγαίνετε,
 καὶ ὄλο μαινοβγαίνετε.

Εἰς τὸν δεσπότην θησαυρῶν καὶ στολισμῶν τοσοῦτον,
 ποῦ ἔχει ὄντως ἀφθονον καλλιτεχνίας πλοῦτον,
 ποῦ ἵστα στολίδια του ἐμπρὸς σασιτίζουν καὶ τὰ χάνεις
 καὶ μὲ τὰ μάτια σου τὰ τρῶς καὶ τὸ πουγγί σου πιάνεις,
 ἵστον Μάιφαρτ τὸν ξακουστό, ποῦ ἴργηγορα ξεκάνει,
 ἄς τρέξῃ ὁ καθένας σας χωρὶς καιρὸν νὰ χάνῃ.
 Δὲν εἶναι πλέον ἀκριβὰ τὰ ἐκλεκτὰ του εἶδη
 κί' εἰς ὄλους εὐθηνότατα τὸ κάθε πρᾶγμα δίδει.
 Ἰστοῦ Μάιφαρτ πηγαίνετε τὸ πρῶτον μαγαζὶ
 ἄνδρες, γυναῖκες, πλούσιοι καὶ πένητες μαζί.

Κρασιὰ μοναδικὰ
 καὶ μαῦρα καὶ λευκά.

Πλησίον τῆς ὁδοῦ Βουλῆς, Φιλαδελφείως σπῆτι,
 ἐκεῖ κρασιὰ τῶν ἀδελφῶν θὰ εὔρης Μωραῖτη.
 Λεπτὰ ὀγδόντα ἢ ὀκτᾶ, κί' ἂν θῆς μὲ τὸ μπουκάλι,
 εἴ τότε πλέον ἢ τιμὴ θαρρῶ πῶς εἶναι ἄλλη.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο —μέσα ἵστο τυπογραφεῖο
 τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κί' ἀπὸ τοῖδε συγορεύει
 μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποιο φαρμακεῖον,

Καφενὲ τῶν Εὐφρονοῦντων — νύκτα ἵμερα συζητοῦντων,
 μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους
 μ' οὐρητήρια, σαντοῖρια — καὶ μιά μάνδρα μὲ γαϊδοῦρα